

слѣли ся пакъ на водны капки и, къту ся прегърнали дружно, покапали на землѣ-тѣ, а хората, къту видѣли това, казали: «Дъждь иди».

17. РОСА И ИНЕЙ.

Коста попыталъ Мартѣ: «Отъ дѣ ся зема роса-та? — Тя пада отъ небе-то, казала Марта. Коста ся обѣрналъ къмъ баша си и го попыталъ: » Истена ли пада роса-та отъ небе-то, татко? »

Баша-та съусмихналь и казаль: — не, сыне, това не е истена. Роса-та ся появява тѣй: отъ землѣ-тѣ и растенія-та излазиѫтъ испаренія, и пощѣ, когато стане по студено, тѣзи испаренія ся сгъстявуютъ и ставаютъ на капки, и ся думаютъ роса. Дѣто роса-та не пада отъ небе-то въ това можешь да ся увѣришь съ опять.

Вечеръ-та баша-та зелъ едно кринче, утишелъ съ Коста въ градинѣ-тѣ и казаль: гледай, Коста, тѣзи трева е сега съвършенно суха. Азъ ще ѹ покрылъ съ кринче-то и, ако роса-та пада отъ небе-то, тя ще остани суха: защото роса-та неможи мина презъ кринче-то; аколи утрѣ намѣримъ росѣ подъ кринче-то, това ще бѫди ясно доказателство, чи роса-та не пада отъ небе-то. Сутренѣ-тѣ баша-та и синъ тѣ дигнали кринче-то и намѣрили подъ него росѣ.

Есенъ роса-та по нѣкогашъ замръзва и тогава ся нарича иней или слана.